

بوده و به صورت کوتاه مدت، میان مدت و دراز مدت انجام می گیرد. اگر در برنامه ریزی ها تأثیرات جمعیتی را در زمینه های مختلف اجتماعی و اقتصادی در نظر بگیرند یا بالعکس، نتیجه مطلوبی از آن برنامه ریزی حاصل نخواهد شد. اندازه جمعیت، رشد جمعیت، ترکیب سنی و جنسی جمعیت و فاصله سنی جمعیت شاخص های تعیین کننده تولید، مصرف و اشتغال، سرمایه گذاری و... به حساب می آیند. برنامه ریزی مطلوب نیاز به آگاهی از شاخص های بالا دارد. از طرف دیگر، میزان های مرگ و میر، باروری، مهاجرت و شهرنشینی همگی متأثر از توسعه اجتماعی - اقتصادی هستند. (شیخی، م، ۱۳۸۰: ۱۹۸) اما برخی صاحب نظران اعتقاد دارند که افراد سالخورده در سیاست های توسعه همواره در حاشیه باقی می مانند. (ویلیس، ۱۳۹۳: ۱۶۸)، همچنین (نوروزیان، ۲۰۱۲) در بیان پیامدهای مهم سالمندی جمعیت در حوزه سیستم بهداشتی ایران به مواردی چون:

۱. افزایش سریع تعداد زنان مسن نسبت به مردان که باعث ایجاد آسیب های اجتماعی می شود.

۲. مهاجرت های داخلی و خارجی و بین شهری که باعث می شود مراقبت های سالمندی کمتر شود و معمولاً افراد سالمند بدون حمایت فرزندان زندگی کنند.

۳. تغییرات در شیوه های زندگی سنتی: که عبارت است از تغییر ساختار خانواده و ایجاد خانواده های هسته ای و زندگی جداگانه اعضای خانواده

۴. کاهش استانداردهای سلامت روانی از لحاظ افسردگی و بیماری ها اشاره کرده است. (Noroozian, 2012) هریک از چهار عامل بالا، تبعات اقتصادی و رفاهی و اجتماعی خاص خود را دارد. افزایش آمار زنان سالمند با توجه به فقدان چتر حمایتی مستقل، افزایش بار مسئولیت دولت را به دنبال خواهد داشت. روند افزایشی مهاجرت های درون شهری و برون شهری (که می تواند معلول و هم علتی برای افزایش مسائل جانبی سالمندان باشد) نیز بار مسئولیت دولت در قبال سالمندان را افزایش خواهد داد. تغییر شیوه زندگی سنتی نیز تضعیف شبکه حمایت از سالمندان و نقش سنتی خانواده در قبال سالمندان و به دنبال آن، افزایش بار مسئولیت دولت را به همراه خواهد آورد. کاهش استانداردهای سلامت روانی نیز